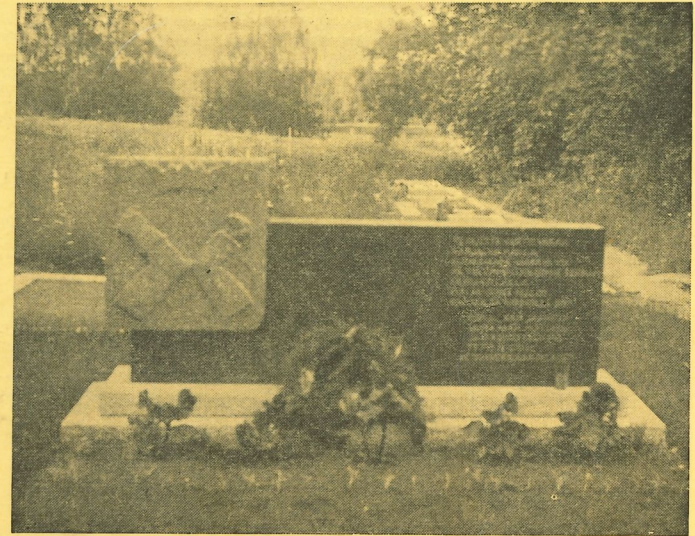

VIIALA 1957. VIIALAN KIRJAPAINO

SUVANTO-SÄÄTIÖ

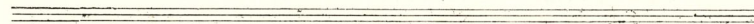
10-vuotias

10-vuotiskertomus julkaistaan Sakkolajuhlien
yhteydessä 18. 8. 1957 Punkalaitumella.

SUVANTO-SÄÄTIÖ

10-vuotias

Koonnut ja toimittanut: S. Ollikainen.

Kuva kansilehdellä: Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkki Vesilahdella.

MIKÄ ON SÄÄTIÖ?

Säätiö on tavallaan rahalaitos, muodostettu yhden tahi useamman lahjoittajan testamentilla, lahjakirjalla tahi muulla luovutussopimuksella säätiöön luovuttamista varoista.

Säätiölle on laadittava säännöt, joissa lähemmin määritellään säätiön tarkoitusperä ja tehtävät. Sääntöjen yksikään kohta ei saa olla ristiriidassa lain ja hyväksi tunnustettujen tapain ja toimintojen kanssa. Säätiön perustamislupa sekä säännöille vahvistus on haettava oikeusministeriöltä.

* * *

Ennen viimeistä maailmansotaa olivat säätiöt maaseudulla harvinaisia, joten säätiön tarkoitus ja toiminta olivat useimmalle tavalliselle maaseudun asukkaalle hyvin vähän tunnettuja tahi voivat olla kokonaan hänen tietopiirinsä ulkopuolella.

Sanomalehtiä tarkasti seuranneet olivat tosin nähneet vuosittain toistuvia tiedoituksia, että se ja se suur-säätiö jakaa avustuksia tieteellisiin, taiteellisiin ja sen sellaisiin tarkoituksiin sekä ulkomaille suoritettaviin opintomatkoihin. Kun sitten avustusten jakoluettelo ilmestyi sanomalehtiin, niin nähtiin, että avustuksen saajina oli professoreja, tohtoreita, arkkitehtejä, maistereita jne, siis suuria herroja. Eihän jokainen kansalainen tiennyt, että näiden säätiöiden säännöt ja niille lahjoittaneiden määräykset edellyttivät juuri tällaista jakoa. Näin jäi siis tavallisen kansalaisen tietouteen käsitys, että säätiö kuin säätiö on vain herrojen ja suur-oppineiden ulottuvissa, kun jostain apurahan saannista on kysymys. Ikävä kyllä, näin on muutamissa vanhoissa säätiöissä käytäntö mennyt, vaikka säännöt eivät niin tiukat olisikaan, ettei

oppiarvoton käytännön mies pääse avustukseen käsiksi, vaikka aikoi jotain hyödyllistä yrittää.

• * *

Kun siirtokuntien ja niiden alueilla toimineiden yhteisöjen sekä osuuskuntien jäämistöistä alettiin muodostaa säätiöitä, niin monet mummot ja miksi ei "ukotkin" (Mutta annettakoon tässäkin naisille etuoikeus) menivät ymmälle ja ajattelivat äänekkäästi: "Mitä järkeä on maaseudulle perustaa säätiöitä 'herroja' varten? —"

Näin tapahtui myöskin Suvanto-Säätiön perustamisen tultua tunnetuksi. Tästä lähti kiertämään arvelujen ja aprikointien aalto. Tuskin kukaan lienee arveluissaan tarkoittanut pahaa, vaan ihminen on sellainen, että jos jokin asia on jollekin tuntematon, tahi vain päällisin puolin tunnettu, niin hän tavallisesti ajattelee: — Kun minä nyt olen niitä meidän paikkakunnan viisaampia ihmisiä, enkä satu tietämään tuosta asiasta tuon taivaallista, niin onkohan se koko touhu mitään hyvää. —

Kun hän on tämän ajattelun loppuosan esittänyt naapurilleen, niin naapuri tavallisesti myöntää: — Mitäs hyvää siitä olisi. Herrojen metkuja. — Näin aprikointi leviää, sitä pohditaan myötä ja vastaan.

Tunnetuksihan asia tulee näinkin, siinä on vain se ikävä puoli, että huhukamppanjan kautta tunnetuksi tullut asia harvoin tulee esille muulta kuin nurjalta puoleltaan.

Näinä kuluneina kymmenenä elinvuotenaan on Suvanto-Säätiö osoittanut, että tämän säätiön säännöt ja toiminta on sovitettu palvelemaan ja antamaan tukea niiden pitäjäläisten jälkipolville, aina kaukaiseen tulevaisuuteen, jotka toiminnallaan entisessä Sakkolassa ovat olleet luomassa ja ylläpitämässä niiden yhteisöjen ja osuuskuntien tehtäviä, joiden jäämistöistä yhteen kootut varat muodostavat tämän säätiön peruspääoman.

— Miksi sitten nämä varat oli sijoitettava säätiöön, eikö olisi parempi ollut jakaa ne osuuskuntien ja yhteisöjen jäsenille? — ajattelee ehkä joku.

Säätiön suunnittelijat ja perustajat ovat kyllä aikanaan pohdiskelleet tätä asiaa varsin perusteellisesti ja tulleet siihen tulokseen, että näiden yhteisöjen varat jaettuna olisivat muodostaneet kunkin saajan kohdalla suhteellisen pienen rahallisen arvon, joten siitä ei taloudellisessa mielessä olisi ollut suurtakaan etua kunkin

asianomaisen kohdalla. Nyt säätiöksi koottuna näiden varojen yhteissumma nousee jo siksi huomattavaan markkamäärään, että sen pääoman tuotolla voidaan avustaa monia kymmeniä entisten sakkolalaisten jälkeläisistä heidän opinnoissaan ja valmistautuessaan elämäntehtäviinsä.

Että jo näin on tapahtunut, käy selville tämän 10 vuotiskertomuksen tilastoista.

Mannerheim-liiton Sakkolan osaston tekemä 700.000:— mk:n pohjarahastolahjoitus antoi alkusysäyksen Suvanto-Säätiön perustamiseen, sillä perustettaessa ja sääntöjä vahvistettaessa tulee olla jo huomionarvoinen pääoma tiedossa. Tyhjälle kuvitelmalle ei oikeusministeriö anna toimilupaa, eikä vahvista sääntöjä.

PERUSTAMISPÖYTÄKIRJOJA

Jälempänä selvitetään mahdollisimman monipuolisesti säätiön alkuvaiheita ja toimintaa.

Pöytäkirja Sakkola-Säätiön perustamiskokouksesta, joka pidettiin entisen Sakkolan kunnan toimistossa Lempäälän Manttaalitalossa kesäkuun kahdeksantena (8) päivänä 1947. Kokouksessa toimi puheenjohtajana kunnankirjuri Juho Koiranen ja sihteerinä maanvilj. Uuno A. Pulakka.

Kunnankirjuri Juho Koirasen avattua kokouksen perustettavan Säätiön tarkoituksensa selvittävällä puheella ja lausuttua kokouksen osanottajat tervetulleiksi valittiin kokouksen puheenjohtajaksi sen avaaja ja sihteeriksi maanvilj. Uuno-A. Pulakka.

Alustuksen pohjalla virisi heti vilkas keskustelu ja kokous päätti yksimielisesti perustaa Sakkolan kunnan aluetta käsittävän säätiön, jonka kotipaikaksi tulee Lempäälä.

Säätiölle tehtiin useampia nimiehdotuksia, mutta jätettiin nimen lopullinen määrääminen kokouksessa valittavan valtuuskunnan tehtäväksi.

Tämän jälkeen kokouksen sihteeri luki erään aikaisemmin perustetun Säätiön sääntöehdotuksen, jonka johdosta käydyssä keskustelussa päätettiin sääntöjen lopullinen hyväksyminen jättää seuraavalle yleiselle kokoukselle, jota ennen valtuuskunnan on tehtävä sääntöehdotukseen tarpeelliseksi katsomansa muutokset ja selvennykset ja suorittaa lopullinen tarkistus.

Valittavalle valtuuskunnalle annettiin kokouksen taholta evästys, jonka mukaan sen on valittava Säätiön hallitukseen jäseniä myöskin valtuuskuntaan kuulumattomista henkilöistä.

Valittiin 12 vakinaista ja 12 varajäsentä käsittävä valtuuskunta, ja tuli valtuuskunnan kokoonpano seuraava:

Juho Kekki	varalla Aleks Naskali
Matti Laamanen	varalla Sanni Laamanen
Joonas Laurila	varalla Juho Koiranen
Aapro Viskari	varalla Juho Kekki (Haparainen)
Aleks Kallonen	varalla Martta Vulli
Matti Niippa	varalla Aino Kekkonen
Helmi Uosukainen	varalla Toivo Männikkö
Yrjö Raaska	varalla Hilja Ryyppö
Uuno Pulakka	varalla Esa Tenkanen
Väinö Viskari	varalla Toivo Myllö
Anni Kurikka	varalla Aapro Pitkänen
Aleks Ukkonen	varalla Albin Kallonen

Valtuuskunnan kokoonkutsujana Juho Kekki.

Lopuksi päätettiin lähettää vetoamus kaikille Sakkolan kunnan alueella sijainneille ja nyt purkamisvaiheessa oleville seuroille ja yhdistyksille, että ne lahjoittaisivat varansa nyt perustetulle Säätiölle, koska ne sitä tietä parhaiten tulevat palvelemaan kunnan asukkaiden tarpeita.

Kokouksen puolesta

Juho Koiranen

Uuno-A. Pulakka

Ote pöytäkirjasta, mikä on tehty Suvanto-säätiön perustavassa kokouksessa Lempäälän Manttaalitalossa joulukuun 15 p:nä 1947. Läsnä olivat: Juho Koiranen, Juho Kekki, Santeri Ollikainen, Matti Naskali, Aleks Kallonen, Aapro Viskari ja Antti Naskali. Kokouksen avasi entisen Sakkolan kunnan hoitokunnan puheenjohtaja Juho Kekki, joka valittiin kokouksen puheenjohtajaksi ja pöytäkirjantekijäksi valittiin Santeri Ollikainen. Tämän jälkeen asioista päätettiin seuraavasti:

1 §.

Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Juho Koiranen ja Matti Naskali.

2 §.

Kokoukselle luettiin säädekirja sääntöineen, jotka hyväksyttiin sellaisena kuin ne alempana kokonaisenaan kirjoitettuna esiintyvät.

Vahvistuksen hakeminen säännöille jätettiin Säätiön hallituksen tai sen valtuuttaman tehtäväksi ja valtuutettiin kokouksen puheenjohtaja ja sihteeri yhdessä allekirjoittamaan säädekirja sääntöineen, jotka olivat näin kuuluvat:

S ä ä d e k i r j a.

Tarkoituksella vaalia entisen Sakkolan kunnan asukkaiden ja heidän jälkeläistensä keskuudessa yhteisiä muistoja ja yhteishenkeä, sekä tukea heidän taloudellisia ja henkisiä pyrintöjään perustamme täten "Suvanto-Säätiö" nimisen säätiön, jonka peruspääomaksi panemme 500.000:— markkaa ja olemme säätiölle hyväksyneet seuraavat säännöt:

S U V A N T O - S Ä Ä T I Ö N S Ä Ä N N Ö T.

(Tässä 10 v. kertomuksessa esitetään vain tärkeimmät §:t)

1 §.

Säätiön nimi on Suvanto-Säätiö ja sen kotipaikka Lempäälän kunta.

2 §.

Suvanto-Säätiön tarkoitus on vaalia entisen Sakkolan kunnan asukkaiden ja heidän jälkeläistensä keskuudessa yhteisiä muistoja ja yhteishenkeä sekä tukea heidän taloudellisia ja henkisiä pyrintöjään 3 §:ssä sanotuin rajoituksin.

3 §.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettua aineellista tukea voivat saada henkilöt, jotka vuonna 1939 olivat, tahi ovat olleet v. 1944 hengille kirjoitettuja Sakkolan kunnassa, sekä heidän perillisansä. Niin myös yhteisöt, laitokset ja yritykset, jotka toiminnallaan ovat edistäneet tai edistävät säätiön tarkoituspäitä.

4 §.

Säätiön perusomaisuus on 500.000:— markkaa. Perusomaisuudesta vain sen tuottama tulo voidaan käyttää säätiön tarkoituksiin.

Säätiö on oikeudettu ottamaan vastaan lahjoituksia ja testamentteja sekä muullakin laillisella tavalla kartuttamaan omaisuuttaan ja lisätään tällainen omaisuus säätiön käyttövaroihin jollei lahjoittaja tai testamenttaaja nimenomaan ole toisin määrännyt. Säätiön peruspääomaa voidaan kartuttaa säätiön hallituksen harkinnan mukaan. Rahavarat on sijoitettava turvallisesti ja tuloa tuottavasti.

5 §.

Valvontaoikeus säätiön asioissa kuuluu valtuuskunnalle, johon säätiön perustajain kokous kutsuu 12 jäsentä ja jokaiselle heistä henkilökohtaisen varajäsenen. Jäsenen kuoltua tai tultua pysyväisesti estetyksi, taikka erottua, kutsuu valtuuskunta hänen tilalleen uuden jäsenen, sekä samoin pysyväisesti estyneen varajäsenen tilalle uuden varajäsenen.

11 §.

Säätiön omaisuutta ja asioita hoitaa sen hallitus, johon valtuuskunta kolmeksi vuodeksi kerrallaan valitsee puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja kolme jäsentä sekä näille kolme henkilökohtaista varajäsentä.

Hallitus on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ja vähintään kahden jäsenen tai varajäsenen saapuvilla ollessa.

Milloin on kysymyksessä avustusten antaminen tai kiinteän omaisuuden vastaanottaminen säätiölle tai sellaisen omaisuuden myyminen taikka kiinnittäminen, on säätiön hallituksen ennen päätöksen tekoa asiassa hankittava siitä valtuuskunnan lausunto.

12 §.

Säätiötä edustaa sen hallitus.

13 §.

Säätiön hallitus valitsee joko keskuudestaan tai ulkopuoleltaan rahastonhoitajan ja muut mahdollisesti tarvitsemansa toimihenkilöt.

Nämä valitaan hallituksen harkinnasta riippuen määrääjäksi tai toistaiseksi.

14 §.

Säätiön nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja yhdessä tai jompikumpi heistä hallituksen määräämän jäsenen taikka muun hallituksen siihen valtuuttaman henkilön kanssa.

22 §.

Jäljennös tilinpäätöksestä, tilintarkastajain lausunnosta ja säätiön vuosikertomuksesta on kunakin vuonna ennen maaliskuun loppua lähetettävä oikeusministeriöön.

Kokouksen puolesta:

Juho Kekki

Santeri Ollikainen

Pöytäkirjan olemme tänään tarkastaneet ja oikein tehdyksi havainneet.

Lempäälässä 19/12 1947.

Matti Naskali

Juho Koiranen

Oikeusministeriön päätös hakemukseen, jossa isännöitsijä Vilho Laamanen, Helsingin kaupungista, on saamansa valtuutuksen nojalla pyytänyt lupaa entisen Sakkolan kunnan toimistossa Lempäälän kunnassa 15 päivänä joulukuuta 1947 pidetyssä kokouksessa allekirjoitetun säädekirjan mukaisen "Suvanto-Säätiö" nimisen säätiön perustamiseen ja samalla anonut vahvistusta säätiölle hyväksytyille säännöille, ollen säädekirja ja säännöt sisältävä pöytäkirja näin kuuluvat:

Annettu Helsingissä, oikeusministeriössä 18 päivänä toukokuuta 1948.

Tänään tapahtuneessa esittelyssä oikeusministeriö on harkinnut oikeaksi antaa luvan "Suvanto-Säätiö" nimisen säätiön perustamiseen sekä vahvistaa sen edellä olevat säännöt.

Säätiö on ilmoitettava oikeusministeriön säätiörekisteriin.

Ministeri **Eino Pekkala.**
Eino Pekkala.

Hallitusneuvos **Urho Miettinen.**
Urho Miettinen.

Oikeusministeriö
(sinetti)

Pöytäkirja tehty Suvanto-Säätiön hallituksen kokouksessa tammikuun 17 p:nä 1948. Kokous pidettiin Sakkolan kunnan hoitokunnan kansliassa Lempäälässä. Saapuvilla olivat: Puheenjohtaja Juho Kekki ja jäsenet Santeri Ollikainen, Helmi Uosukainen ja Joonas Laurila. Pöytäkirjaa piti Santeri Ollikainen.

1 §.

Suvanto-Säätiön kokouksen joulukuun 15 p:ltä 1947 pöytäkirjan §:ssä 3 antaman tehtävän mukaisesti päätettiin säätiön säännöille hakea oikeusministeriön vahvistus.

2 §.

Valtuutettiin Vilho Laamanen, tahi hänen määräämänsä jättämään Suvanto-Säätiön perustamislupa-anomus, sekä sääntöjen vahvistamisanomus asiakirjoineen oikeusministeriölle. Tämä pöytäkirjan ote valtakirjanaan.

Pöytäkirja luettiin ja hyväksyttiin heti kokouksen loputtua.

Kokouksen puolesta:

Juho Kekki

Santeri Ollikainen

Joonas Laurila

Helmi Uosukainen

Pöytäkirja tehty Suvanto-Säätiön hallituksen kokouksessa Sakkolan kirkkoheran virastossa Lempäälässä torstaina lokakuun 7 p:nä 1948. Saapuvilla olivat: puheenjohtaja Juho Kekki ja jäsenet Santeri Ollikainen ja rov. Joonas Laurila.

1 §.

Päätettiin ottaa vastaan kiitollisuudella Mannerheimliiton Sakkolan osaston Suvanto-Säätiölle tekemä seitsemäsadantuhannen (700.000) markan suuruinen lahjoitus. Tästä lahjoituksesta päätettiin muodostaa Hörbyn nimeä

kantava rahasto, jonka pääoma pidetään koskemattomana, mutta korkoja käytetään säätiön tarkoituserien mukaisesti.

2 §.

Päätettiin ilmoittaa sanomalehti Karjalassa, että Suvanto-Säätiö on nyttemmin rekisteröity ja voi ottaa vastaan lahjoituksia.

3 §.

Säätiön nimen kirjoittamaan hallituksen puheenjohtajan taikka hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kanssa määrättiin hallituksen jäsen Santeri Ollikainen.

4 §.

Päätettiin ostaa säätiölle tarpeelliset pöytä- ja tili-kirjat sekä leimasin ja kansliatarpeita.

5 §.

Rahastonhoitajaksi valittiin puheenjohtaja Juho Kekki. Pöytäkirja tarkastettiin ja allekirjoitettiin

Juho Kekki

Santeri Ollikainen

Joonas Laurila

Suvanto-Säätiön rahatili 1948.

Tulot:

1948		
7. 10.	Mannerheim-liiton Sakkolan os. lahj.	700.000:—
31. 12.	Talletuksen korko	10.364:—
	Yht. mk	710.364:—

Menot:

1948		
8. 10.	Talletettu Lempäälän Osuuskassaan	700.000:—
31. 12.	Talletuksen korko	10.364:—
	Yht. mk	710.364:—

Omaisuuustase 31. 12. 1948.

Varoja:

Horbyn rahasto	mk 700.000:—
Korkoa vuodelta 1948	mk 10.364:—
Yht. mk	710.364:—

Juho Kekki
Säätiön puolesta

Olemme tänään tarkastaneet Suvanto Säätiön hallintaa ja tilit ja voimme tarkastuksemme tuloksena mainita, että säätiön juoksevat asiat oli huolella hoidettu ja rahatulot säilytetty heti talletustilille korkoa tuottamaan, eikä mitään menoja ole ollut, joten ehdotamme säätiön hallitukselle tili- ja vastuuvapautta vuoden 1948 tileistä ja hallinnasta.

Lempäälässä maaliskuun 8 p:nä 1949.

Aleks Kallonen **Nikolai Suikkanen**
Osuuskassan johtaja, Lempäälä Osuuskassan rahastonhoitaja

Näytteeksi

Kertomus Suvanto-Säätiön toiminnasta vuodelta 1948.

I varsinainen tilivuosi.

Vuonna 1947 kesäkuun 8 päivänä kokoontui entisiä Sakkolan kuntalaisia Lempäälän kirkonkylässä olevalle manttaalitalolle keskustelemaan kunta säätiön perustamista, tilaisuudessa oli m. m. Mannerheimliiton Sakkolan osaston phj, rovasti Joonas Laurila, joka ilmoitti, että jos säätiö perustetaan, niin osasto lahjoittaa sen peruspääomaksi 500.000:— markkaa. Yksimielisiä oltiin siitä, että säätiö perustetaan, mutta kun asia oli monessa suhteessa uutta valitsi kokous valtuuskunnan, johon tulivat seuraavat 12 jäsentä. Juho Kekki, Matti Laamanen, Joonas Laurila, Aapro Viskari, Aleks Kallonen, Matti Niippa, Helmi Uosukainen, Yrjö Raaska, Uuno Pulakka, Väinö Viskari, Anni Kurikka ja Aleks Ukkonen. Valtuuskunnan kokoonkutsujaksi Juho Kekki. Valtuuskunta sai kokoukselta ohjeet laatia säätiölle sääntöehdotus ja sopiva nimi, jotka oli esitettävä perustavan kokouksen hyväksyttäväksi. Hiljalleen eli puolen vuoden kuluttua

joulukuun 8 päivänä kokoontui valtuuskunta edellämaitnussa paikassa, jossa ensiksi valittiin valtuuskunnan puheenjohtajaksi Matti Laamanen ja varapuheenjohtajaksi Aleks Kallonen, toimiaika 3 vuotta.

Hallitukseen valittiin samoin 3-vuotiskaudeksi puheenjohtajaksi Juho Kekki, varapuheenjohtajaksi Mikko Pekkanen ja jäseniksi Santeri Ollikainen, Joonas Laurila ja Helmi Uosukainen. Valtuuskunta laati sääntöehdotuksen ja esitti säätiön nimeksi Suvanto-Säätiö.

Joulukuun 15 päivänä 1947 kokoontuivat perustajajäsenet edellämaitnussa paikassa, jossa lopullisesti päätettiin säätiö perustaa ja hyväksyttiin säätiön nimeksi Suvanto-Säätiö, ja säännöt valtuuskunnan ehdotuksen mukaisesti, hallitus sai tehtäväkseen hakea säännöille lainmukaisen vahvistuksen. Oikeusministeriössä vahvistettiin säännöt 18 päivänä toukokuuta 1948, ja säätiörekisteriin merkittiin 20 päivä elokuuta 1948, jonka jälkeen säätiö oli valmis aloittamaan toimintansa.

Peruspääoman lahjoittaja Mannerheimliiton Sakkolan osasto ilmoitti, että edellisen 500.000 markan lisäksi se lahjoittaa vielä 200.000 markkaa, joten säätiön hallussa kertomusvuoden päättyessä oli varoja 700.000 markkaa, mikä tuotti korkoa 10.364 markkaa, tämän korkomäärän käyttämisestä päättää hallitus sääntöjen 4 §:n 1 kohdan ja 11 §:n 4 kohdan määräämällä tavalla.

Säätiölle on kertomusvuotena tehty muitakin lahjoituksia m. m. Lupran Osuuskassa on lahjoittanut 100.000 markkaa, Suvannon Seudun palovakuutusyhdistys huomattavan määrän, ja Sakkolan kunnan jällelle jäänyt omaisuus on anottu luovutettavaksi säätiölle, näiden lahjoitusten lopullinen luovuttaminen säätiölle siirtyy vuodelle 1949, joten säätiön varoissa odotetaan huomattavaa lisääntymistä, ja sen mukaan toiminnan vilkastumista.

Säätiön hallitus ja valtuuskunta tuntevat suurta kiitollisuutta Mannerheimliiton Sakkolan osastoa ja ennenkaikkea sen puheenjohtajaa rovasti Laurilaa kohtaan siitä runsaasta aineellisesta avusta ja uhrautuvasta työstä minkä säätiö on häneltä saanut, tämän tulemmme aina muistamaan kun Horbyn korkovaroja käytetään.

Lempäälässä 26 päivä helmikuuta 1949.

Suvanto-Säätiön hallituksen puolesta

Juho Kekki
Puheenjohtaja

Suvanto-Säätiön tilinpäätös 31. 12. 1956.

OMAIUUUSTASE:

Vastavaa:

Kassatili	11.305:—
Talletuksia	4.026.980:—
Arvopapereita	5.219.225:—
Maatila leimaveroineen	5.250.000:—
Saatavaa yhteistililtä	247.374:—
„ tilanhoitotililtä	207.000:—
„ OKO:lta	97.380:—
Kaluston arvo	100:—
Mk	15.059.364:—

Vastattavaa:

Kiinnityslaina maatilaa	4.000.000:—
Peruspääoma	10.281.096:—
Käyttörahaslo	154.002:—
Varauksia	6.240:—
Tilivuoden voitto	618.026:—
Mk	15.059.364:—

TULOSTASE:

Menot:

Korkomenoja	76.444:—
Veroennakkoa	22.230:—
Sepeleitä ja adresseja	12.850:—
Kaluston kuoletusta	14.900:—
Maksamattomia kuluja	6.240:—
Hoitokulut ja kok.palkat	88.291:—
Tilivuoden voitto	618.026:—
Mk	838.981:—

Tulot:

Korko tuottoa	630.007:—
Maatilan tuottoa	197.374:—
Sakkolan historiasta	11.600:—
Mk	838.981:—

Säätiön valtuuskuntaan kuuluvat seuraavat:

Puheenjohtaja Matti Niippa, Pirkkala
Varapuheenj. Väinö Viskari, Orivesi

Jäsen rov. Joonas Laurila, Alajärvi
 „ Uno Pulakka, Ruovesi
 „ Aleks Ukkonen, Punkalaidun
 „ Juho Kekki, Lempäälä, Kulju
 „ Yrjö Raaska, Vesilahti
 „ Aleks, Kallonen, Lempäälä
 „ Aapro Pitkänen, Huittinen
 „ Helmi Uosukainen, Nokia
 „ Matti Naskali, Lempäälä
 „ Aimo Kuisma, Lempäälä
 Hallituksen muodostavat seuraavat henkilöt:
 Puheenjohtaja Yrjö Raaska, Vesilahti
 Varapuheenj. Santeri Ollikainen, Lempäälä
 Jäsen Helmi Uosukainen, Nokia
 „ rov. Joonas Laurila, Alajärvi
 „ Jalmari Naskali, Lempäälä
 Varajäseninä ovat: Juho Kekki, Matti Niippa ja Aleks Kallonen.

Säätiön hallintoelimistä otetussa valokuvassa ovat seuraavat henkilöt vasemmalta lukien: Talousneuvos Juho Kekki, maanvilj. Uno Pulakka, maanvilj. Väinö Viskari, maanvilj. Santeri Ollikainen, maanvilj. Aleks Ukkonen, maanvilj. Matti Niippa (puheenjohtaja), rovasti Joonas Laurila, kassanhohtaja Aleks Kallonen, maanvilj. herastuom. Juho Kekki, valistusneuvoja Helmi Uosukainen, teknikko Yrjö Raaska ja maanvilj. Aapro Pitkänen.

Pöytäkirjoja ja pykälä.

Säätiön perustamisesta 8. 6. 1947 vuoden 1949 alkuun säätiön elimet, pääasiassa hallitus kokoontui kaikkiaan virallisesti 4 kertaa ja silloin tehtiin näissä kokouksissa 22 pöytäkirjan pykälää ja sääntöihin sovitettiin myöskin kaikkiaan 22 §:ää. Epävirallisia, pöytäkirjattomia neuvotteluja näinä alkuvuosina oli useita, samoin kuin vielä pitkin matkaa säätiön toimintakautena.

Tähän kymmenvuotiskauteen sisältyvänä, yllämainittujen vuosien jälkeisenä aikana aina heinäkuun loppuun 1957 syntyi virallisissa kokouksissa pöytäkirjan pykälä seuraavasti:

Valtuuskunnan kokouksia	10	ja niissä pöytäkirjaan	120 §
Hallituksen kokouksia	18	„ „ „	66 „
Tilan hoitokunnan kok.	7	„ „ „	27 „
Hallituksen kok., maat. kosk.	6	„ „ „	31 „

Jaetut avustukset

1950	jaettiin 12 hakijalle koulu- ym. avustuksia	50.000:—
1951	„ 17 „ „ „ „	65.000:—
1952	„ 14 „ „ „ „	60.000:—
1953	„ 29 „ „ „ „	137.000:—
1954	„ 27 „ „ „ „	224.000:—
1955	„ 40 „ „ „ „	396.000:—
1956	„ 55 „ „ „ „	403.000:—
1957	„ 81 „ „ „ „	577.000:—

Yhteensä nämä mk. 1.911.000:—

Tämän lisäksi on erinäisille seuroille ja yhdistyksille myönnetty eri vuosina avustuksia yhteensä mk 225.000:—

Näytteeksi miten myönnetyt avustukset ovat yleensä jakaantuneet otetaan tähän vuoden 1956 tuotosta 1957 jaetut avustukset.

Yliopistolinj. lukevat hakijat myönn.	16 av. mk	129.000:—
Seminaareissa „ „ „	6 „ „	58.000:—
Teknillisissä oppilaitoksissa oleville	5 „ „	37.000:—
Kauppaoppilaitoksissa „ „ „	6 „ „	35.000:—
Ammatti- ja muissa lyhytaik. oppil.	32 „ „	200.000:—
Oppikouluissa oleville hakijoille	13 „ „	78.000:—
RP6 julkaisun avustukseen		25.000:—
Nokian karjalaisille vainajien muistomerkkirah.		5.000:—
Etelä-Karjalan nuorisoseuralle		10.000:—

Yhteensä mk 577.000:—

Oppikouluissa kävijöille on voitu jakaa vain 6 luokasta alkaen.

Säätiön peruspääoman kasvu.

Pohjapääoma vuosina	1947—1948	mk	700.000:—
Lisäystä vuotena	1949	„	193.685:—
„	1950	„	120.223:—
„	1951	„	924.889:—
„	1952	„	665.068:—
„	1953	„	4.828.850:—
„	1954	„	2.013.688:—
„	1955	„	637.766:—
„	1956	„	196.927:—

Peruspääoma 1956 lopussa mk 10.281.096:—

Peruspääomaa lisätään vain saaduilla lahjoituksilla ja siihen siirrettiin myös indeksituotto. Varsinaiset vuosivoitot siirretään käyttörahastoon, mistä ne käytetään avustuksiin.

Säätiö ottaa lahjoituksia kiitollisuudella vastaan edelleen ja jatkuvasti, sekä käyttää niiden tuoton sääntöjensä mukaisiin avustuksiin.

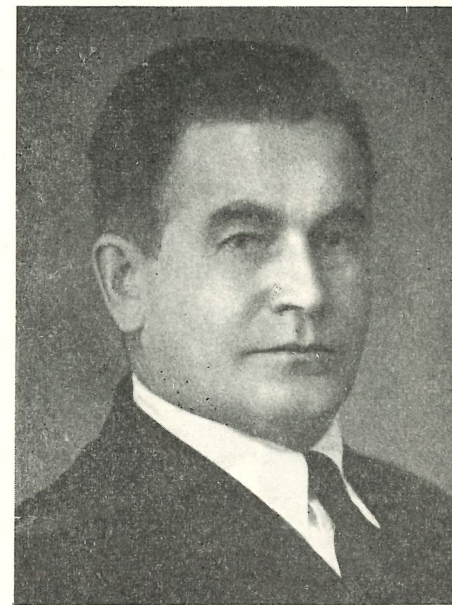
Tulostilastoa toimiajalta.

V. 1948	bruttot.	10.364:—	kulut	netto	10.364:—
„ 1949	„	98.442:—	„ 8.389:—	„	90.053:—
„ 1950	„	59.547:—	„ 18.116:—	„	41.431:—
„ 1951	„	94.239:—	„ 32.298:—	„	61.941:—
„ 1952	„	158.733:—	„ 31.328:—	„	127.405:—
„ 1953	„	426.460:—	„ 49.972:—	„	376.488:—
„ 1954	„	536.043:—	„ 59.098:—	„	476.945:—
„ 1955	„	581.149:—	„ 94.374:—	„	486.775:—
„ 1956	„	838.026:—	„ 220.000:—	„	618.026:—

Vuoden 1949 nettotuotto nousi noin suureksi kuin yllä esiintyy, siitä syystä, että siihen liitettiin silloin vanhoja korko- ja muita tuloja. Vuoden 1956 kulujen äkkinaisuus ovat vaikuttaneet tilanostolainasta maksettu korko ja ennakkovero.

VAINAJIA

Suvanto-Säätiön toiminnassa alusta-alkaen mukana olleista on säätiön toimiaikana joukostamme tuonentuville siirtyneinä poistuneet seuraavat:

Säätiön hallituksen varapuheenjohtaja **Mikko Pekkarinen**, kuollut 1950. Hän oli toiminnan mies ja itseopiskelun sekä rehellisen työskentelyn avulla noussut kotipitäjäänsään Sakkolassa yhdeksi tunnetuimmista kansalaisista. Hänen varsinainen toimialansa oli säästöpankkiala, vaan oli hän mukana kunnanvaltuuston työssä ja eri lauta- ja toimikunnissa, sekä jo pitkän aikaa hoiteli Suvannonseudun palovakuutusyhtiön toimitusjohtajan tehtäviä sivutoimenaan. Evakkovuosien jälkeen hän jälleen löysi säästöpankkityön Porin puolesta ja toimi siellä kuolemaansa asti.

Valtuuskunnan jäsen **Aapro Viskari** ehti myös vain muutamia vuosia toimia säätiön valtuuskunnassa, sillä pellon elon juuri kypsyessä kesällä 1951 hänet katsottiin kypsyneeksi muuttamaan iäisille asuinmajoille. Viskari tunnettiin iloisena, aina hymyilevänä ja rattoisana seuramiehenä sekä toiminnan miehenä samalla. Kuului kunnanvaltuustoon, eri lautakuntiin ja toimi ulosottomiehenä sekä asutuslautakunnan puheenjohtajana useita vuosia.

Valtuuskunnan monivuotinen puheenjohtaja **Matti Laamanen** siirtyi iäisyyden oven toiselle puolen tammikuussa 1956.

Hän oli myhäilevä ja lupsakka seuramies. Hänestä voitiin joskus sanoa: — hidasteleva —, mutta hänen järkensä leikkasi hyvin silloin kun tarvittiin. Toimi kunnallis- ja huolto- sekä muissakin lautakunnissa Sakkolassa, sekä jatkosodan aikana kunnan esikunnan puheenjohtajana (pääliikönä). Hän oli pitkän aikaa Sakkolan osuuskaupan hallintoneuvoston puheenjohtajana ja kuului Pirkkalassa asuessaan kauppakunta Tuotannon hallintoneuvostoon. Myöskin urheilu ja laulu kuuluivat hänen harrastuspiiriinsä.

Talousneuvos **Juho Kekki** joutui taturman kautta siirtymään Tuonenvirran yli äkkiarvaamatta joulukuussa 1956. Hän oli maanviljelijä, liike- mies ja kunnallismies. Hänen ansionsa ja toimialansa olivat niin moninaiset, että niiden lähempi selvittely on mahdollista näin rajoitetussa tilassa, kuin mikä tähän säätiön 10 vuotiskertomukseen voidaan sovitaa. Kunnallis- ja huoltolautakunnan puheenjohtajana hän toimi Sakkolassa

pitkään, sekä monissa muissa kunnallisissa toiminnoissa. Hän oli kuten sanonta kuuluu: "ylösotettu persoona".

Sakkolan kunnan hoitokunnan puheenjohtajana hän oli kunnan toiminnan lopettamiseen asti sekä Lempäälässä asuessaan kuului valtuustoon ja eri lautakuntiin.

Jokainen yllä esitellyistä olivat myös vapaan valistustyön ystäviä. Pekkanen, Viskari ja Laamanen olivat kiinteästi nuorisoseuratyössä mukana ja Kekkikin minkä muilta kiireiltään ehti.

Vainajien muistomerkit.

Säätiö on avustanut Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkkirahastoja niissä kunnissa, missä huomattavammin on entisen Sakkolan kunnan asukkaita sijoitettuna. Avustusmääräksi päätettiin aikaisemmin 20 mk kuntaan sijoitettua henkilöä kohden, vaan siitä on jonkin verran ollut mentävä ylöspäin sellaisissa kunnissa, missä sijoitettujen lukumäärä on vähäinen.

Näytteeksi näistä muistokivistä on kansilehteen sijoitettu kuva Vesilahden kirkkotarhaan pystytetystä muis-

tomerkistä, missä on kaiverrettuna runoilija Aavan säkeistö:

Te olette vartio vakaa Karjalan mailla,
Ei rauhaanne häiritä voi.
Me tulemme luoksenne kerran kiurujen lailla,
Kun keväiset kutsut rannoilta rannoille soi.

Säätiön maatila.

Jo 1951 säätiön valtuuskunta päätti vuosikokouksessaan, että inflaation jatkumisen varalta olisi ainakin osa säätiön rahavaroista sijoitettava valtion obligatioihin tai metsäkiinteistöihin. Obligatioita ostettiin jonkinverran, vaan sopivaa metsäkiinteistöä ei näköpiiriin ilmaantunut. Sitten kuitenkin 1956 7. 3. pidetyssä valtuuskunnan kokouksessa tuli esille myytävänä olevan Hattulanmäen tilakompleksin ostaminen säätiölle. Asiaa harkittuaan kokous päätti ostaa puolet tästä tilayhteisöstä ja valitsi asiaa hoitamaan toimikunnan, mihin tulivat: Talousneuvos Juho Kekki, johtaja Aleks Kallonen, talonomistaja Santeri Ollikainen, herastuomari Juho Kekki ja teknikko Yrjö Raaska. Kauppa tehtiinkin jo maaliskuun 8 p:nä, kun myyjillä tuntui olevan jollakin lailla kiire saada tilat myydyksi.

Huhtikuun 4 p:nä pitämässään kokouksessa valtuuskunta hyväksyi kaupan ja niin tuli säätiön omistukseen $\frac{1}{2}$ Hattulanmäki nimisestä tilasta RN:o (1.2.)³⁷² Lempäälän kunnan Kuljun kylässä, $\frac{1}{2}$ Hattulanmäki nimisestä tilasta RN:o 27² ja $\frac{1}{2}$ Jutila nimisestä tilasta RN:o 11¹¹ Lempäälän kunnan Moisio kylässä. Tässä huhtikuun 4 päivän kokouksessa valittiin tilan hoitokunta, kaikkiaan neljä jäsentä. Hoitokuntaan tulivat: Yrjö Raaska, Santeri Ollikainen, herastuomari Juho Kekki ja Matti Naskali. Hoitokunta toimi vain vuoden 1956 loppuun ja sen jälkeen jäi tilan asioiden hoito ja valvonta säätiön hallitukselle.

Tämän tilanhankinnan johdosta on ollut ammattimaisilla huhunikkareilla paljon päänvaivaa ja luonteensa mukaista aprikointia, sillä yhdistelmä: — säätiö ja maatila on ollut heille niin vaikea pulma, että luultavasti lienevät jotkut sairastuneet tätä pulmaa pohtiessaan.

Maatilan kauppa on osoittautunut erittäin onnistuneeksi toimenpiteeksi säätiön tulojen hankinnassa. Tilan metsässä ei ole paljontaan otettavaa, koska entinen omistaja ”hoiti” metsää omien periaatteittensa mukaan,

samoin ei viljelysmaiden tuotto säätiön hoidossa jätä suurtakaan nettoa, kun ei ole omia koneita eikä omaa työvoimaa, vaan tilan pinta-alasta on melkoinen osa tonttikelpoista, mistä jo edellinen omistaja on antanut läänin arkkitehdin muodostaa noin satakunta asuntonttia.

Asuntotonteilla on paikkakunnalla kysyntää ja tuli niitä jo viimevuoden aikana myytyä 16 kpl. Tosin, kun tila oli jakamaton myynnin oli tapahduttava yhteismyynnillä tilan toisen puoliskon omistajain kanssa.

Tilan hallussapitonäköalat ovat säätiön kannalta erittäin valoisat. Lähiaikoina tulee voimaan tilan jako omistajain kesken, vaan tonttien myynnissä lienee jonkinlainen yhteistoiminta omistajien välillä vielä jokaisen edun mukaista. Tilan rakennuskeskus 1 ha suuruisine tontteineen on myöskin jo myyty.

Sakkolan historia.

Alunperin ei Sakkolan historialla ja Suvanto-Säätiöllä ollut paljontaan yhteistä, sillä säätiö ei alkuvuosinaan vähäisine pääomineen pystynyt historian toimitusta rahallisesti tukemaan.

Paikallinen historian toimituskunta, mihin kuului puheenjohtajana Juho Koironen ja jäsenenä Santeri Ollikainen ja Aleks Kallonen yritti erinäisiin järjestöihin ja entisiin sakkolalaisiin yhteisöihin vetoamalla saada kokoon pääomaa toimituksen rahoittamiseen. Varsinaiseksi toimittajaksi saatiin maisteri Väinö Kaasalainen ja hän innostuikin tehtävänsä, vaan kun toimikunnalla ei ollut riittävästi varoja koossa, vaikka niitä useilta lahjoittajilta saatiinkin, niin historiaan aiottua aineistoa oli melkoisesti karsittava ja kirjoituksia joko supistettava tai jätettävä pois. Sitten Sakkolan Osuuskaupan lopettava kokous myönsi 900.000:— mk:n lainan ja niin päästiin saattamaan historia painoasuun ja painattamaan. Painos oli 2200 kpl. Noin 1200 kpl meni niin nopesti kaupaksi, että voitiin velka suorittaa pois ja jäi ylijäämäkin kun keräysvaroja oli siinä seitsemänsadantuhannen paikkeille.

Siitä syystä, kun aineistoa oli karsittava ja kaikilta oleellisilta aloilta ei alunperinkään toimituskunta ollut aineistoa saanut, suunniteltiin lisälaitoksen kokoamista ja painattamista historiaa täydentämään, vaan vaikka eri lehdissä ilmoitettiin sellaista aineistoa tarvittavan, niin sitä saatiin vain nimeksi ja näin asia jäi hautumaan.

Kun Suvanto-Säätiö tavallaan oli tämän historian toimitushomman ainoa perijä, niin säätiön taholla pitkästytettiin odottamaan ja kahtena vuotena vuosikokouksessa tehtiin huomautuksia, että siitä historiasta pitäisi saada jo lopputulokset näkyviin. Siksi toimikunta päätti lupua koko lisälaitoksen toimittamisesta ja luovutti säätiölle historian myynnistä karttuneet ylijäämävarat mk 713.318:— sekä järeillä olleen historiavaraston noin 900 kpl (tarkkaa lukua ei kirjoittaja muista).

Lahjoitus suoritettiin 1954.

Sen jälkeen on historiaa myyty Lempäälän Seudun Osuuskassassa säätiön laskuun pieniä eräiä joka vuosi.

Kun tätä historiaa on vielä melkoisesti järeillä, niin säätiön hallitus päätti kokouksessaan heinäkuun 30 p:nä 1957 alentaa historian hinnan 600:— mk:si entisen 1200:— asemesta ja antaa mm. täten kehoituksen entisille sakkolalaisille ja heidän tuttavilleen, että nyt käyttäisivät tilaisuutta, kun on saatavissa halvalla pitäjämme muistoteos.

Tällainen kirjahan on erittäin arvokas esine sukulaisen tai omaisen jopa muun tuttavankin syntymä-, nimipäivä- tahi häälahjaksi.

Lahjoittajina ovat esiintyneet:

Mannerheim-liiton Sakkolan osasto (Hörbyn rahasto) Tunteaton lahjoittaja, Ala-Suvannon maidonmyyntiosuuskunta, Viljakkalan nuorisoseura, Eri jäämistöistä pieniä eräiä, Sakkolan NKY, Sakkolan kunta, Kaakkois-Karjalan puhelin Oy, Suvannonseudun palovakuutusyhdistys, Petäjärven maidonmyyntiosuuskunta, Elsa Hätönen (obligatio yhtymän jäännös erä), Sakkolan Osuuskauppa, Sakkolan maidonmyyntiosuuskunta, Sakkolan historian toimikunta ja Riiskan johtokunta.

Suurin lahjoittaja on ollut Sakkolan osuuskaupan jäsenkokous. Seuraavina suuruusluokassa ovat Sakkolan kunta ja Hörbyn rahasto. Monien pienyritysten jäämistön lahjoitus on vähäinen, vaan hyvää tarkoittavana ja hyvään asiaan ne on kaikki kiittollisuudella vastaanotettu. Pisaroistahan merikin on syntynyt. Kiitämme vielä täten kaikkia niitä, jotka ovat tavalla tai toisella vaikuttaneet lahjoitusten saantiin ja toivomme että säätiö saa edelleen yhä uusia ymmärtäviä ystäviä.

Suvanto-Säätiön Hallitus ja Valtuuskunta.